

igen maa foretage en Regulering, paa samme Maade som det skete, da Prisniveauet gik opad.

Den Nedsættelse i Præmierne, som Lovforslaget skulde foranledige som Følge af, at Erstatningerne nu nedsættes, maa mindst kunne andrage de beregnede 15 pCt., men der er som nævnt af den højtærede Minister ikke i Lovforslaget indsat nogen Bestemmelse om, at Selskaberne skal nedsætte deres Præmier med dette Beløb. Derimod fastsætter Lovforslaget, at Forsikringselskaberne, ud over hvad der medgaar til Erstatningsydelse, kun maa opkræve i Præmie, hvad de behøver til Dækning af Omkostningerne ved en forsvarlig Administration, og herom skal Sundhedsministeriet fastsætte Regler efter Forslag af Arbejderforsikrings-Raadet. Det har nemlig vist sig, at der er Selskaber, som anvender omkring 40 pCt. af Præmiebeløbene til Administration, og det er jo temmelig meget. Derfor menes det, at Præmierne gennem den Bestemmelse, som jeg her har omtalt, maa kunne nedsættes en hel Del. Man regner med et Beløb af 1—1½ Mill. Kr., saaledes at den samlede Besparelse for alle forsikringspligtige vil andrage 2½—3 Mill. Kr. aarlig.

Jeg har nu omtalt Hovedbestemmelserne i Lovforslaget. Naturligvis er der tillige en hel Del Detailbestemmelser, men da jeg gaar ud fra, at Lovforslaget vil blive nærmere behandlet i et Udvalg, skal jeg ikke gennemgaa dem, men indskrænke mig til med et Par Ord at omtale nogle ganske enkelte og sige lidt ud over, hvad den højtærede Minister har udtalt.

Da Lovforslaget blev fremsat i Folketinget, indeholdt det en Bestemmelse om, at Antallet af Erhvervsrepræsentanter i Arbejderforsikrings-Raadet skulde indskrænkes i de forskellige Afdelinger, men dette blev under Behandlingen i det andet høje Ting forandret, saaledes at man blev staaende ved det Antal, der nu er i Afdelingen. Afdelingernes Antal formindskes dog fra 4 til 3, men for at naa den Besparelse, som man har tilsigtet gennem Forslaget om Indskrænkning af Antallet, har Arbejderforsikrings-Raadet foreslaaet, at man i Stedet for skal nedsætte Diæter og Honorarer for Repræsentanterne, og man mener ad denne Vej at kunne naa det samme Resultat.

Under Behandlingen i det andet høje Ting blev der ogsaa foretaget en mindre Ændring i Bestemmelserne om Fiskeres Forsikringer. Fiskerne er ikke stillet ganske analogt med Udøverne af de andre Erhverv, idet mange Fiskere faar Betalingen for deres Arbejde i Form af Procenter eller Andele i

Fangsten, og dette Forhold er der nu efter Anmodning fra Fiskerne blevet taget Hensyn til i Lovforslaget, saaledes at Fiskere, der lønnes paa den Maade, ikke betragtes som Lønarbejdere, men som selvstændige erhvervsdrivende, og det tror jeg der vil blive Tilfredshed med indenfor Fiskeriet.

Til Slutning skal jeg blot sige et Par Ord om den saakaldte Vaskekoneforsikring. Efter den nugældende Lov skal enhver tilfældig Medhjælp i Husholdningen forsikres, og Følgen deraf er jo, at de Personer, som yder saadan Medhjælp, bliver forsikret mange Gange. Det har der været megen Misfornøjelse med, og denne Misfornøjelse har man gennem Lovforslaget søgt at imødekomme ved at bestemme, at der ikke skulde være Forsikringspligt for saadan Medhjælp, naar Arbejdsgiveren ikke havde forsikringspligtige Personer i sin Tjeneste i Forvejen. Paa den Maade kom man jo imidlertid ikke helt af med dette Forhold, at en Person blev forsikret mange Gange, og man har derfor i det andet høje Ting ændret Bestemmelsen derhen, at der ikke skal være Forsikringspligt for Medhjælp i Husholdningen, naar den er af tilfældig og ganske forbigaaende Art, medmindre Beskæftigelsen strækker sig over et Tidsrum af mindst 30 Arbejdsdage i et Kalenderaar. Om denne Affattelse har der i det andet høje Ting været nogen Meningsforskel, og det er muligt, at man ikke har fundet den heldigste Form for Løsningen af dette Problem, saa det kan maaske blive nødvendigt, at vi ser lidt nærmere paa Spørgsmaalet i det kommende Udvalg.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling her i Tinget.

H. P. Johansen: Man behøver ikke at se ret længe paa det foreliggende Lovforslag, før man er klar over, at Regeringen her har brugt den store Nedskæringskniv og brugt den paa en ganske eftertrykkelig Maade. Jeg skal til at begynde med tillade mig at nævne nogle ganske faa Eksempler hentede fra de Tabeller, som fulgte med Lovforslaget, da det blev fremsat i Folketinget. Erstatningen til en Forsørger, som er ramt af 65 pCt.s Invaliditet, det vil altsaa sige har mistet $\frac{2}{3}$ af sin Arbejdsevne, er nu ca. 13 000 Kr., men skal nedskæres til ca. 9 500 Kr. Dødsersatningen til en Enke uden Børn er efter den nugældende Lov 12 000 Kr., men skal nedskæres til ca. 7 000 Kr. Dødsersatningen til et Barn er i Øjeblikket 12 000 Kr., og den skal ned-